

midlertidige Tillæg til Aldersrenter, hvilke Udgifter ifølge Kommunernes Indberetninger har udgjort ca. 4 850 000 Kr., hvoraf Statens Andel er søgt under en særlig Konto, jfr. F. L. 1941—42 § 15 II. C. 4. Da Kommunernes faktiske Udgifter efter tidligere Erfaringer er noget større end de ved Forskudsindberetningerne angivne Beløb, ligesom den ved Arbejds- og Socialministeriets Cirkulære af 1. Maj 1941 foretagne Forhøjelse af Taksterne for Ophold paa kommunale og private Alderdomshjem for Regnskabsaaret 1940—41, der vil medføre en Stigning i det af Kommunerne som Aldersrenteudgift anmeldte Beløb med ca. 1,6 Mill. Kr., først vil give sig Udtryk i Kommunernes endelige Indberetning om deres Udgifter i Regnskabsaaret 1940—41, skønnes Kommunernes Udgifter til Aldersrente i Regnskabsaaret 1940—41 at ville blive ca. 136,8 Mill. Kr.

Ved Beregningen af Statskassens Udgifter til Aldersrente m. v. i Finansaaret 1942—43 maa efter de ændrede Refusionsregler som foran nævnt Kommunernes forventede Udgifter til dette Formaal i saavel Regnskabsaaret 1941—42 som Regnskabsaaret 1942—43 tages i Betragtning.

Disse Udgifter maa forventes at ville stige i Forhold til Udgifterne i Regnskabsaaret 1940—41, dels paa Grund af den ordinære Stigning i Antallet af Aldersrentenydere, dels som Følge af den i Medfør af Folkeforsikringslovens § 85 pr. 1. April 1941 stedfundne Pristalsregulering af Aldersrenterne, og dels som Følge af en Stigning i Udgifterne til billige Boliger for Aldersrentenydere, jfr. Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 6. Paa den anden Side maa det ved Udgifternes Beregning tages i Betragtning, at det Beløb, der i Finansaarene 1941—42 og 1942—43 staar til Raadighed til Ydelse af personlige Tillæg, paa det foreliggende Grundlag kun kan sættes til 7½ pCt. af Grundbeløbene af de Aldersrenter, som i henholdsvis Regnskabsaaret 1940—41 og Regnskabsaaret 1941—42 er udderet i vedkommende Kommune, hvorved dog bemærkes, at der samtidig maa tages Hensyn til, at Grundbeløbene i Regnskabsaarene 1940—41 og 1941—42 ligger højere end i Regnskabsaaret 1939—40. Der maa derhos — ligesom for Kommunernes Regnskabsaar 1940—41, jfr. Anmærkningerne til Forslag til F. L. for Finansaaret 1941—42, R. T. 1940—41, Tillæg A., Sp. 1179—80 — regnes med en Besparelse paa Grund af Nedgangen i Antallet af Aldersrentenydere, der har oppebaaret Rente før Folkeforsikringslovens Ikrafttræden den 1. Oktober 1933, og som ifølge § 2 i Lov Nr. 51 af 9. Marts 1938 modtager et særligt Tillæg til Renten („tidligere Aldersrentenydere“).

Kommunernes Udgifter til Aldersrente m. v. i Regnskabsaaret 1941—42 vil som Følge af de anførte Forhold skønsmæssigt udgøre:

Udgifter i Regnskabsaaret 1940—41.....	134,9	Mill. Kr.
(efter Fradrag af 1,9 Mill. Kr. under Hensyn til, at Grænsen for Ydelse af personlige Tillæg i Regnskabsaaret 1941—42 maa beregnes til 7½ pCt.).		
Stigning paa Grund af ordinær Forøgelse af Antallet af Aldersrentenydere	3,6	—
Stigning som Følge af Pristalsregulering.....	36,5	—
Stigning i Udgiften til billige Boliger for Aldersrentenydere.....	0,4	—
Stigning i Udgifterne til personlige Tillæg som Følge af Stigning i Grundbeløbene 1940—41.....	1,1	—
	176,5	Mill. Kr.

Der fragaar:

Besparelse ved Afgang af „tidligere Aldersrentenydere“.....	0,2	—
	176,3	Mill. Kr.

Kommunernes Udgifter til Aldersrente i Regnskabsaaret 1942—43 kan derefter beregnes til:

Udgifterne i Regnskabsaaret 1941—42.....	176,3	Mill. Kr.
Stigning paa Grund af ordinær Forøgelse af Antallet af Aldersrentenydere	4,6	—
Stigning i Udgifterne til billige Boliger for Aldersrentenydere.....	0,4	—
Stigning i Udgifterne til personlige Tillæg som Følge af Stigning i Grundbeløbene 1941—42.....	2,5	—
	183,8	Mill. Kr.

Der fragaar:

Besparelse ved Afgang af „tidligere Aldersrentenydere“.....	0,2	—
	183,6	Mill. Kr.